

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for, at det er et konkret tilsagn om, at man vil arbejde for ændringer i politikken.

Men så må jeg spørge: Hvad er der så galt med det vedtagelsesforslag, som er fremsat af Enhedslisten, Dansk Folkeparti, SF og Kristendemokraterne, som mere præcist siger, hvad det er for nogle punkter, man skal satse på i dialogen med Kina, nemlig at den truende adfærd over for Taiwan må indstilles, at den reelle vilje til at finde løsninger for Tibet må iværksættes, samt en markant forbedring af forholdene, f.eks. omkring ytringsfrihed og foreningsfrihed?

Det var nogle konkrete punkter, og mit spørgsmål til statsministeren er altså, hvad det er for nogle konkrete punkter, regeringen forventer at opnå i den dialog, der nu skal i gang?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er det, der nu forhandles mellem EU-landene, og der ønsker vi ikke på nuværende tidspunkt at lægge os så præcist fast, som det er angivet i det forslag til vedtagelse, som bl.a. hr. Peter Skaarup står bag ved.

Der er det vores opfattelse, at den vedtagelse, som et meget bredt flertal her står bag ved, danner et bedre udgangspunkt for de drøftelser, vi skal have i EU-kredsen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til statsministeren. Men så vil hr. Søren Søndergaard afslutte forespørgslen.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, at statsministeren har ret i, at det har været en fredsommelig debat. Det kommer selvfølgelig an på, hvordan man fortolker det der med, om en debat er fredsommelig eller ej, men den har i hvert fald været fredsommelig i den forstand, at det, der jo lå i kortene, nemlig at regeringen kom i mindretal, ikke er sket.

Det er jo ikke, fordi Dansk Folkeparti har skiftet holdning. Det er heller ikke, fordi SF har skiftet holdning. Det er heller ikke, fordi Kristendemokraterne har skiftet holdning. Det er heller ikke, fordi Enhedslisten har skiftet holdning. Det er heller ikke, fordi Venstre har skiftet holdning. Det er heller ikke, fordi De Konservative har skiftet holdning. Det er sådan set heller ikke, fordi Det Radikale Venstre har skiftet holdning, for Det Radikale Venstre har sådan set sagt det, hr.

Niels Helveg Petersen sagde i dag; uanset at jeg er hamrende uenig i det, så har hr. Niels Helveg Petersen sådan set sagt det hele tiden. Men det er jo, fordi Socialdemokratiet har skiftet holdning.

Socialdemokratiet siger noget andet nu, end de sagde i forbindelse med nævnsmødet. Derfor står vi jo altså i den situation, at det flertal, der var for at stramme politikken op over for Kina og sende et klart signal ud i verden, ikke alene til de undertrykte i Kina, men også til undertrykte alle mulige andre steder, om, at fra dansk side accepterer vi altså ikke at sælge våben til et undertrykkende regime, den mulighed, der var for at sende det klare signal og oven i købet få indflydelse i EU – måske hr. Jeppe Kofods største chance i hvert fald i sit hidtidige politiske virke til at få indflydelse på verdenspolitikken – er forspildt.

Det kan jeg jo godt forstå at statsministeren er glad for. Jeg kan se, at statsministeren smiler stort, og det forstår jeg godt. Vi andre er selvfølgelig ikke så glade for det. Ikke for vores egen skyld, vi er fuldstændig ligeglade, vi får jo ikke noget ud af, om der er en våbenembargo eller ej mod Kina, men vi er kede af det på grund af de undertrykte i Kina, og vi er kede af det på grund af fremtiden. For hvis ikke vi gør noget for at hjælpe de undertrykte i Kina, hvis ikke vi gør noget for at sætte nogle klare grænser for diktaturet i Kina, jamen så ved vi jo, hvordan det går med diktaturer, der ikke bliver sat grænser for. Så er det, vi kommer i situationer, hvor vi skal have en ny diskussion om 10 år som den, vi har haft om Saddam Hussein tidligere i dag.

Kl. 19.10

Vi ser det på den måde, at man underlægger sig EU. Det er den ene del af det. Vi ser det på den måde, at man ikke på trods af en direkte forespørgsel fra bl.a. hr. Peter Skaarup vil svare på, hvilke konkrete krav der bliver stillet for at ophæve våbenembargoen.

Om statsministeren har glædet sig til det, vil tiden vise. Forslaget skal jo først vedtages den 13. april, så det kan være, at der er kløgtige socialdemokrater, der bruger påskeferien til at overveje, om det virkelig er så fornuftigt at stemme for det her.

Det kan jo i hvert fald være, at inden den konkrete afgørelse om tilslutning til regeringens forslag om at ophæve våbenembargoen, hvis det måtte komme, skal tages, at folk fra arbejderbevægelsen, som ikke er glade for den måde, Kina har børnearbejde på, underbetaler folk og stæk-